

Lieta C-397/21**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu****Iesniegšanas datums:**

2021. gada 29. jūnijs

Iesniedzējtiesa:

Fővárosi Törvényszék (Galvaspilsētas Budapeštas tiesa, Ungārija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2021. gada 25. maijs

Prasītāja:

HUMDA Magyar Autó-Motorsport Fejlesztési Ügynökség Zrt.

Atbildētāja:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Valsts nodokļu un muitas administrācijas Sūdzību nodaļa, Ungārija)

Fővárosi Törvényszék (Galvaspilsētas Budapeštas tiesa)

[..]

Administratīvajā procesā tiesā, kas uzsākts strīda izšķiršanai nodokļu jomā [..] ar prasītājas *HUMDA Magyar Autó-Motorsport Fejlesztési Ügynökség Zártkörűen Működő Részvénytársaság* (pirms nosaukuma maiņas *VALOR HUNGARIAE Zártkörűen Működő Részvénytársaság*) prasību [..] pret atbildētāju *Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága* (Valsts nodokļu un muitas administrācijas Sūdzību nodaļa), ([..] Budapešta [..]) *Fővárosi Törvényszék* ir pieņēmusi šādu

lēmumu:

Šī tiesa [..] uzsāk prejudiciālā nolēmuma procedūru Eiropas Savienības Tiesā un uzdod tai šādus prejudiciālus jautājumus:

1. Vai PVN Direktīvas normas ir interpretējamas tās vispārējo principu, it īpaši efektivitātes un nodokļu neitralitātes principu gaismā tādējādi, ka tās nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu un uz to balstītu valsts praksi, saskaņā ar kuriem,

ja PVN maksātājs kļūdas dēļ izsniedz rēķinu ar PVN attiecībā uz piegādi, kas ir atbrīvota no PVN, un attiecīgi iemaksā šo nodokli valsts budžetā, un rēķina saņēmējs samaksā šo PVN rēķina izsniedzējam, valsts nodokļu iestāde neatmaksā šo PVN ne rēķina izsniedzējam, ne rēķina saņēmējam?

2. Ja Eiropas Savienības Tiesas atbilde uz pirmo prejudiciālo jautājumu būtu apstiprinoša, vai PVN Direktīvas normas ir interpretējamās tās vispārējo principu, it īpaši efektivitātes, nodokļu neitralitātes un nediskriminācijas principu gaismā tādējādi, ka tās nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kas iepriekšējā jautājumā aprakstītajā gadījumā vispār liedz rēķina saņēmējam tiesības vērsties tieši pie valsts nodokļu iestādes, lai lūgtu PVN atmaksu, vai atļauj to tikai tad, ja ir neiespējami vai pārāk sarežģīti prasīt attiecīgā PVN summas atmaksu citā civiltiesiskā veidā, it īpaši, ja pa šo laiku ir uzsākta rēķina izsniedzēja likvidācija?

3. Gadījumā, ja atbilde uz iepriekšējo prejudiciālo jautājumu būtu apstiprinoša, vai valsts nodokļu iestādei šajā gadījumā ir jāmaksā procenti par atmaksājamo PVN? Ja tai ir šāds pienākums, tad uz kādu laika posmu tas attiecas? Vai uz šo pienākumu attiecas vispārējās normas par PVN atmaksu?

[omissis: valsts procesuālo tiesību jautājumi]

PAMATOJUMS

I. Fakti

1. Prasītājas tiesību priekštece *Carpathia Nemzeti Gazdaságfejlesztési Innovációs Kft.* kā pasūtītāja noslēdza līgumu par pakalpojumiem ar *Bíró Hűtőtechnikai és Acélszerkezetgyártó Ipari Kft.* (turpmāk tekstā – “*BHA Kft.*”) būvniecības darbu veikšanas projektā “Ungārijas paviljona izveide 2015. gada Pasaules izstādē Milānā” ietvaros. Par veikto darbu *BHA Kft.* izsniedza deviņus rēķinus par kopējo summu 486 620 000 HUF apmērā, tostarp pievienotās vērtības nodokli, prasītājas tiesību priekštecei, kas tos samaksāja. Pēc tam *BHA Kft.* iemaksāja valsts budžetā rēķiniem atbilstošo PVN. *BHA Kft.* nodokļu pārbaudē saistībā ar šo darījumu nodokļu iestāde konstatēja, ka šis darījums neietilpa PVN likuma teritoriālās piemērošanas jomā un tādējādi bija atbrīvots no PVN, tomēr *BHA Kft.* bija to iekļāvusi rēķinā.
2. 2019. gada 19. jūlijā prasītāja iesniedza pieteikumu Valsts nodokļu un muitas administrācijas Ziemeļbudapeštas nodokļu un muitas nodaļā kā pirmā līmeņa nodokļu iestādē, kurā lūdza atmaksāt pievienotās vērtības nodokli 126 248,760 HUF apmērā, kas atbilst rēķiniem, ko *BHA Kft.* bija tai izsniegusi, kā arī aprēķināt un samaksāt procentus par šo summu. Sava pieteikuma pamatojumam tā apgalvoja, ka bija samaksājusi *BHA Kft.* izsniegto deviņu rēķinu pilnu summu un ka *BHA Kft.* bija samaksājusi valsts budžetā minētajiem rēķiniem atbilstošo [PVN]. Prasītāja apgalvoja, ka PVN summa, kas ir norādīta tās atmaksas pieteikumā, varētu, pirmkārt, tikt prasīta rēķina izsniedzējai ar civiltiesisku prasību, jo nodoklis tika kļūdaini iekasēts izsniegtajos rēķinos. Pēc

civiltiesiskās tiesvedības kompetentajai nodokļu iestādei vajadzētu veikt grāmatojumu noskaidrošanu ar *BHA Kft.*, bet pa to laiku tai ir uzsākta likvidācijas procedūra, kurā prasītājas tiesību priekštece lūdza likvidatoram šī parāda iekļaušanu pasīvos. Likvidators uzskata, ka iespējas atgūt reģistrēto parādu ir nelielas.

- 3 Procedūrā, kas tika uzsākta pēc prasītājas pieteikuma, pirmā līmeņa nodokļu iestāde ar lēmumu noraidīja [...] tās nodokļa atmaksas un procentu aprēķina un samaksas pieteikumu. Prasītāja pārsūdzēja šo lēmumu, ar kuru atbildētāja atstāja spēkā pirmajā līmenī pieņemto lēmumu [...]. Turklāt nodokļu iestāde nenoliedza, ka prasītāja būtu samaksājusi *BHA Kft.* atlīdzību, par ko bija izsniegti rēķini saskaņā ar parasto nodokļu režīmu, papildus valsts budžetā samaksājot PVN, kas bija ietverts *BHA Kft.* PVN deklarācijā, bet uzskatīja, ka saskaņā ar *az általános forgalmi adóról szóló 2007. CXXVII. törvény* (2007. gada Likums Nr. CXXVII par pievienotās vērtības nodokli; turpmāk tekstā – “PVN likums”) 39. pantu darījumu veikšanas vieta bija vieta, kur atradās nekustamais īpašums, proti, Milāna, tādējādi tie nebija veikti valsts teritorijā, tādēļ nav piemērojams PVN likums, un šajā gadījumā rēķina izsniedzējam vajadzēja to izsniegt bez PVN par saimniecisko darījumu, kas neietilpst PVN likuma piemērošanas jomā.

II. Strīds starp pusēm

- 4 Prasītāja ir cēlusi prasību par atbildētājas lēmumu, ar ko prioritāri lūdz grozīt minēto lēmumu saskaņā ar *a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény* (2017. gada Likums I par administratīvās tiesvedības procesu; turpmāk tekstā – “Administratīvās tiesvedības procesa likums”) 90. panta 1. punktu un atzīt, ka prasītāja pamatoti prasījusi 126 248 760 HUF atmaksu, kas ir norādīti nodokļu atmaksas pieteikumā, un ka pirmā līmeņa nodokļu iestādei ir jāsamaksā procenti par šo summu 5 % apmērā no spēkā esošās centrālās bankas procentu gada pamatlikmes saskaņā ar *az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény* (2017. gada Likums Nr. CL par nodokļu procesu; turpmāk tekstā – “Likums par nodokļu procesu”) 64. panta 3. punktu un 65. panta 1. punktu. Pakārtoti prasītāja lūdz atcelt vai atzīt par spēkā neesošu lēmumu, uzdot jaunas procedūras uzsākšanu un uzdot atbildētājai pieņemt lēmumu saskaņā ar nodokļu atmaksas pieteikumā norādīto. Vēl pakārtotāk tā lūdz atcelt vai atzīt par spēkā neesošu pirmā līmeņa lēmumu un uzdot pirmā līmeņa nodokļu iestādei pieņemt jaunu lēmumu. Prasītāja detalizēti apstrīd nodokļu iestādes lēmumu par tās nodokļu atmaksas pieteikumu. Tā apgalvo, ka nodokļu iestāde savos lēmumos uzskatīja, ka prasītājai viennozīmīgi bija tiesības uz PVN summas atmaksu, ko tā bija kļūdaini samaksājusi un kas bija nepamatoti iemaksāta valsts budžetā, proti, bez spēkā esoša juridiska pamata. Tomēr prasītāja nevar atgūt minēto summu, jo ir noraidīts tās atmaksas pieteikums, kas esot prettiesiski. Tā uzskata, ka, ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas spriedumus nodokļu atmaksas jomā, tās atmaksas pieteikuma noraidīšana neatbilst PVN Direktīvas principiem.

- 5 Atbildētāja savā atbildes rakstā lūdz noraidīt prasību, jo tā uzskata, ka tā nav pamatota, jo saimnieciskais darījums notika Milānā, proti, ārpus valsts teritorijas, un tādējādi PVN likums nav piemērojams un šajā gadījumā, tā kā ir veikts darījums, kas neietilpst PVN likuma piemērošanas jomā, *BHA Kft.* vajadzēja izsniegt rēķinu bez PVN. Tā kā šajā gadījumā nav jāmaksā PVN, neradās valsts nodokļa saistība un neradās arī tiesības atskaitīt nodokli saistībā ar šiem darījumiem. Atbildētāja uzskata, ka Eiropas Savienības Tiesas spriedumi, uz kuriem atsaucas prasītāja, neatbilst šīs lietas faktiem, tādēļ šajā gadījumā minētie spriedumi nav piemērojami juridiskās interpretācijas jautājumiem, kas tiek uzdoti šajā lietā attiecībā uz PVN Direktīvu.
- 6 Šajā lietā puses neapstrīd, ka *BHA Kft.* izsniedza rēķinu ar PVN par darījumu, kas ir atbrīvots no PVN, ka rēķina summu prasītāja pilnā apmērā samaksāja rēķina izsniedzējam un ka rēķinā norādītā PVN summa par minēto summu tika iemaksāta valsts budžetā (rēķina izsniedzēja pārmaksātās summas rezultātā). Puses ir vienprātis, ka PVN valsts budžetā tika iemaksāts nepamatoti, tādēļ pēc administratīvā procesa tiesā uzsākšanas prasītāja 2020. gada 17. martā arī cēla civiltiesisku prasību par netaisnu iedzīvošanos pret Valsts nodokļu un muitas administrāciju, ko [...] izskatīja *Fővárosi Törvényszék* (Galvaspilsētas Budapeštas tiesa). Šajā tiesvedības stadijā civiltiesiskā tiesvedība [...] starp pusēm ir apturēta. Tomēr prasītāja uzskata, ka gadījumā, kad tiek izsniegts rēķins ar PVN par piegādi, kas ir atbrīvota no PVN, ir jāatsauces uz PVN Direktīvas principiem, proti, efektivitātes principu, nodokļu neitralitātes principu un nediskriminācijas principu, no kuriem izriet arī tā sauktais nodokļu iestādes netaisnas iedzīvošanās aizlieguma princips, uz ko attiecas Savienības tiesības. Prasītāja pamatoja savu atmaksas pieteikumu galvenokārt uz Eiropas Savienības Tiesas spriedumiem *Farkas* (C-564/15) un *Porr Építési Kft.* (C-691/17), kuri attiecās uz situācijām, kas nebija izslēgtas no ietilpa PVN likuma teritoriālās piemērošanas jomas.

III. Atbilstošās Savienības tiesību normas

- 7 Saskaņā ar Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (turpmāk tekstā – “PVN Direktīva”) 167. pantu atskaitīšanas tiesības rodas brīdī, kad atskaitāmais nodoklis kļūst iekasējams.
- 8 Saskaņā ar PVN Direktīvas 168. pantu, ciktāl preces un pakalpojumus nodokļa maksātājs izmanto darījumiem, par kuriem uzliek nodokli, nodokļa maksātājam ir tiesības tajā dalībvalstī, kurā viņš veic šos darījumus, atskaitīt no nodokļa, par kuru nomaksu viņš ir atbildīgs: PVN, kas attiecīgajā dalībvalstī maksājams vai samaksāts par preču piegādēm vai pakalpojumu sniegšanu, ko tam veicis vai veiks cits nodokļa maksātājs.
- 9 Saskaņā ar PVN Direktīvas 45. pantu pakalpojumiem, kas saistīti ar nekustamo īpašumu, tostarp nekustamā īpašuma aģentu un ekspertu pakalpojumiem, kā arī būvdarbu sagatavošanas un koordinācijas pakalpojumiem, piemēram, arhitektu un

būvdarbu uzraudzības uzņēmumu pakalpojumiem, pakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, kur atrodas īpašums.

IV. Atbilstošās Ungārijas tiesību normas

- 10 PVN likuma 2. panta a) apakšpunkts: Saskaņā ar šo likumu nodokli uzliek preču piegādei un pakalpojumu sniegšanai, ko par atlīdzību veic nodokļa maksātājs – kas rīkojas kā tāds – valsts teritorijā.
- 11 PVN likuma 39. panta 1. punkts: sniedzot pakalpojumus, kas ir tieši saistīti ar nekustamo īpašumu, pakalpojuma sniegšanas vieta ir vieta, kurā atrodas īpašums. 2. punkts: pakalpojumi, kas ir tieši saistīti ar nekustamo īpašumu, kas ir minēts 1. punktā, ietver tostarp: nekustamā īpašuma aģentu un ekspertu pakalpojumus, izmitināšanas viesnīcās pakalpojumus, nekustamā īpašuma lietošanas tiesību nodošanas pakalpojumus, kā arī būvdarbu sagatavošanas un koordinācijas pakalpojumus.
- 12 Stājoties spēkā 2020. gada 1. janvārī, Ungārijas PVN likumā tika ieviesta īpaša norma par PVN atmaksu, kas ir ietverta 257/J. pantā, kura būtība un mērķis ir ļaut nodokļa maksātājiem ne vēlāk kā sešus mēnešus, pirms izbeidzas nodokļa aprēķināšanas tiesību noilguma termiņš, lūgt nodokļu iestādei samaksātā PVN atmaksu, kas tiem nav veikta citā veidā. Šī Ungārijas norma nebija ietverta PVN likumā brīdī, kad prasītāja iesniedza atmaksas pieteikumu.
- 13 Likuma par nodokļu procesu 64. panta 3. punkts. Atkāpjoties no 1. punktā noteiktā ar nosacījumu, ka nodokļa maksātājs nav iesniedzis atmaksas pieteikumu nodokļa deklarācijā, kas noslēdz likvidāciju (vienkāršotā likvidācija) vai brīvprātīgu deklarāciju (vienkāršota brīvprātīga likvidācija), prasītā pievienotās vērtības nodokļa atmaksa tiek veikta 30 dienu termiņā, ko sāk rēķināt no nodokļu deklarācijas iesniegšanas brīža, bet jebkurā gadījumā ne pirms samaksas termiņa; šo termiņu var pagarināt līdz 45 dienām, ja nodokļa atmaksas summa ir lielāka par 1 miljonu HUF, ja nodokļa maksātājs deklarācijas iesniegšanas datumā ir pilnībā samaksājis atlīdzības summu, tostarp nodokli, kas ir norādīts rēķinā, kas atbilst katram no darījumiem, kas dod tiesības aprēķināt PVN – īstenojot tā tiesības uz nodokļa atskaitīšanu attiecīgajā taksācijas periodā, pamatojoties uz rēķinu vai rēķiniem, kas pierāda šo darījumu īstenošanu – vai ja tā parāds ir dzēsts pilnībā citā veidā, un nodokļa maksātājs savā deklarācijā norāda, ka ir izpildīta šī prasība. Ja šajā termiņā tiek uzsākta vai notiek nodokļa maksātāja nodokļu pārbaude saistībā ar pieprasīto nodokļa atmaksu, termiņš nodokļa atmaksai sākas no datuma, kurā lēmums par pārbaudes secinājumiem kļūst galīgs. Piemērojot šo normu, atlīdzība tiek uzskatīta par samaksātu, ja tās ieturēšana notiek tikai saskaņā ar izpildes garantiju, kas ir iepriekš noteikta līgumā.
- 14 65. panta 1. punkts: Gadījumā, ja nodokļu iestāde kavē nodokļa summas samaksas termiņu, tā maksā procentus, kuru likme ir līdzvērtīga soda naudai par kavētu maksājumu par katru kavējuma dienu. Ja notiek maksājuma kavējums, procenti tomēr nav jāmaksā, ja pieteikumam (deklarācijai) nav juridiska pamata attiecībā

uz vairāk nekā 30 % no pieprasītās (deklarētās) summas vai ja atmaksas veikšanu kavē nodokļa maksātāja vai personas, kam ir jāsniedz informācija, bezdarbība.

V. Iemesli, kādēļ ir nepieciešams iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu

- 15 Iesniedzējtiesa uzskata, ka, ņemot vērā Ungārijas tiesības un uz tām balstīto nodokļu iestādes praksi un tādējādi Ungārijas tiesības un praksi, kas bija spēkā brīdī, kad prasītāja iesniedza pieteikumu, strīds starp pusēm nav atrisināms, nesalīdzinot valsts tiesas piemērotās tiesības ar Savienības tiesībām un PVN Direktīvas vispārējiem principiem un nepārbaudot, vai Ungārijas tiesības un uz tām balstītā nodokļu iestādes prakse atbilst PVN neitralitātes, tiesiskās drošības, efektivitātes un nediskriminācijas prasībām, kas izriet no Savienības tiesībām.
- 16 Šī apelācijas sūdzība ir par nodokļu iestādes praksi, kas izriet PVN likuma teritoriālās piemērojamības, kas bija spēkā prasītājas pieteikuma iesniegšanas brīdī 2019. gadā, neatmaksājot rēķina saņēmējam attiecīgi nepamatoti samaksāto PVN, lai gan to varēja secināt no vispārējiem principiem. Attiecībā uz praksi par tiesībām [uz nodokļa atskaitīšanu] un atbilstošām tiesībām uz nepamatoti samaksātā PVN atmaksu nodokļu iestāde interpretēja valsts tiesisko regulējumu tādējādi, ka prasītājai nebija tiesību uz attiecīgajos rēķinos iekļautā PVN atmaksu, par ko pusēm nav domstarpību attiecībā uz to, ka tas tika samaksāts, lai gan *BHA Kft.* iemaksāja PVN valsts budžetā, nepastāvot aizdomām par krāpšanu, un arī uzskata, ka šajā lietā nav piemērojami Eiropas Savienības Tiesas spriedumi lietās *Porr Építési Kft.* un *Farkas*, jo šajā lietā ir runa par darījumu, kas ir atbrīvots no PVN, proti, nepastāv tiesības atskaitīt nodokli, bet minētās lietās C-564/15 un C-691/17 bija par rēķinu izsniegšanu saskaņā ar parasto nodokļu režīmu tā vietā, lai pareizi izsniegtu rēķinu ar PVN saskaņā ar nodokļa apgrieztās iekasēšanas sistēmu.
- 17 Nodokļu iestāde uzskata, ka prasītājai nav tiesību uz nodokļa atmaksu, jo darījuma veikšanas vieta nebija valsts teritorijā un tādējādi nepastāv arī atskaitīšanas tiesības, ko pati prasītāja nemēģināja izmantot, jo pamatoja savu pieteikumu ar atmaksas tiesībām, tomēr nepierādot, ka būtu izmantojusi pakalpojumu kā nodokļa maksātājs. Pretēji lietās *Porr Építési Kft.* un *Farkas* atzītajam, nav runa par to, ka pusēm būtu vajadzējis piemērot cita veida nodokļu režīmu, kas piemērojams valsts tiesībās (nodokļa apgrieztās iekasēšanas sistēma) tā vietā, lai izsniegtu rēķinus saskaņā ar parasto nodokļu režīmu, bet gan par to, ka rēķins par saimniecisko darījumu no paša sākuma bija jāizsniedz ar atsauci uz darījumu, kas neietilpst PVN likuma piemērošanas jomā. Nodokļu iestādes ieskatā, no Eiropas Savienības Tiesas spriedumiem nevar izsecināt prasītājas tiesības uz nodokļa atmaksu. Šis strīds ir par valsts tiesisko regulējumu, kas bija spēkā laikā pirms 2020. gada 1. janvāra, un uz to balstīto tiesu praksi, saskaņā ar ko nodokļu iestāde uzskatīja prasītājas atmaksas pieteikumu par nepamatotu.

- 18 Iesniedzējtiesa jautā Tiesai, vai atbilstošā Savienības judikatūra un efektivitātes, nodokļu neitralitātes un nediskriminācijas principi nepieļauj tādu Ungārijas tiesisko regulējumu attiecībā uz strīdīgo laika posmu un uz to balstīto nodokļu iestādes praksi, saskaņā ar kuriem, ja rēķina saņēmējs saņem rēķinu ar PVN par darījumu, kas nav apliekams ar PVN, nevar īsti runāt par tiesībām atskaitīt nodokli, un vai šajā gadījumā ir iespējams arī vērsties tieši nodokļu iestādē, lai lūgtu nodokļa atmaksu, ja ir izpildīta prasība, ka ir neiespējami vai pārāk sarežģīti izvirzīt prasību rēķina izsniedzējam citā civiltiesiskā veidā par summu, kas atbilst strīdīgajam PVN, it īpaši ņemot vērā, ka pa to laiku rēķina izsniedzējam ir uzsākta likvidācijas procedūra, ka saskaņā ar likvidatora atzinumu rēķinu nebija iespējams grozīt, ka rēķina izsniedzējs nav prasījis samaksātā nodokļa atmaksu un ka prasītāja ir cēlusi civiltiesisku prasību pret nodokļu iestādi, kā arī, ka ir izpildīta prasība, ka nav domstarpību par to, ka PVN ir iemaksāts valsts budžetā un ka nepastāv aizdomas par krāpšanu.
- 19 Iesniedzējtiesa uzskata, ka ir nepieciešams noteikt, vai šajā lietā, [kas attiecas uz] pakalpojumu sniegšanu ārpus valsts teritorijas, proti, uz darījumu, kas neietilpst PVN likuma piemērošanas jomā, tiek pārkāpti nodokļu neitralitātes un efektivitātes principi, ja nodokļu iestāde noraida nepamatoti samaksātā PVN atmaksu, iepriekš nepārbaudot, vai rēķina izsniedzēji spēj atlīdzināt pakalpojuma saņēmējam rēķinā kļūdaini iekļauto PVN, jo minētie principi pieprasa, ka tad, ja pakalpojuma saņēmējam neiespējami vai pārāk sarežģīti atgūt no pakalpojuma sniedzēja rēķinā kļūdaini iekļauto PVN, it īpaši pakalpojumu sniedzēja maksātnespējas gadījumā, pakalpojumu saņēmējs varētu lūgt atmaksu tieši nodokļu iestādei.
- 20 Iesniedzējtiesa jautā arī vai gadījumā, ja rēķina saņēmējam būtu tiesības iesniegt atmaksas pieteikumu tieši nodokļu iestādei, tas var to īstenot saskaņā ar vispārējiem noteikumiem un vai, veicot atmaksu, nodokļu iestādei ir jāmaksā nokavējuma procenti, un, ja tā ir, no kura datuma tie ir jāaprēķina, un vai atbilstošie procesuālie termiņi arī ir jāiekļauj aprēķinā.
- 21 [..]
- 22 [..]
- 23 [..]
- 24 [omissis: valsts procesuālo tiesību jautājumi]

Budapešta, 2021. gada 25. maijs.

[..]

[omissis: paraksti]